

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

352.052.0

Szerző:

Nagy István

Cím:

Jegyzetek egy tanácstagi beszámolóról

Forrás:

Mag. Hírlap

Idő:

"1955"

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1385 — All. Karpinszk

Már vagy egy éve nem vettem részt tanácstagi beszámolón saját kerületemben. A lelkiismeretfurdalás is vezetett, amikor a legutóbbi beszámolóra elmentem. A Ráday utca, a Szamuely utca és a Ferenc körút körzetének szép számban megjelent lakói vették körül a kis asztalokat.

A vita közlekedési kérdéssel indult. A beszámoló ugyanis felvetette, hogy a körzet lakosai sokat panaszkodtak a Boráros téren nagy számban állomásozó autóbuszok kora hajnalban csendet háborító és nyugalmat zavaró dübörgésére. És hogy a tanácstag mennyire komolyan vette a panaszt, annak bizonyosságául eljött a beszámolóra az autóbuszüzem igazgatója. El is hangzott a javaslat: helyezték át a 15-ös és 23-as autóbuszok végállomását a Bakáts térre. Csendes szemlélőként ültem eddig — legszűkebb pátriám ugyanis nem ehhez a körzethez tartozik. De ebben a pillanatban közvetlenül érdekeltté léptem elő. Úgy éreztem, fel kell szólalnom a legszemélyesebb érdekelttség alapján is. A Bakáts téren nemcsak kórház van, hanem iskola is: ide járnak gyermekeim, az ő és társaik meg gondolatlanságát könnyen követheti baleset, ha ide telepítik át a busz-végállomást. Közben arra is gondoltam: a Boráros tériek örül-

ni fognak, ha az ő körzetük-ből elhelyezik a végállomást. De nem ez történt. Nemcsak saját egyéni érdekeiket nézték és látták ezen a tanácstagi beszámolón, hanem másokét is. Az egyik felszólaló így öntötte szavakba: Biztos, hogy nekünk könnyebbséget jelentene, ha elvinnék innen a végállomást, de nem akarjuk, hogy a Bakáts térieknek rosszabb legyen. Nem kellett tehát felszólalnom, elmondották helyettem. Aztán javaslatot követelt. Megszületett a legjobb megoldás: kérni fogják, hogy a MÁV Boráros téri területéből adjon át száz métert s ott helyezik majd el az autóbusz-végállomást.

A vita azonban nem vált kizárólagos közlekedési angettá, a beszámoló majd valamennyi részéhez hangzott el hozzászólás. Helsinki felé is szállt az egybegyűlték gondolata, amikor többen a beszámoló külpolitikai részét egészítették ki.

A IX. kerület e körzetének s ezen keresztül egész fővárosunk fejlődő életéről s a fejlődéssel velejáró nehézségekről kapott képet, aki részt vett a beszámolón. A dolgozó nép parlamentje volt ez: a választott — Bolgár Miklós fővárosi tanácstag — beszámolt munkájáról, a választók bírálatával, ötletekkel segítették a tanács működését.

Tucatnyi értékes hozzászólás, javaslat, az érdeklődés magas foka bizonyította, mennyit fejlődött politikailag is a lakosság s mennyire szívügyévé vált a tanácsok jó munkája. Azt mondják, hogy az ember saját gyermekeinek növesztését csak hosszabb idő után veszi észre, esetleg abból, hogy ruháikat kinőtték. Közben azonban a látogató rokonok mondják meg, mennyit nőttek. Ilyen rokonnak éreztem magam ezen az estén. Szeretnék azonban most már rokonból családtag lenni s ígérem, hogy ezentúl ott leszek kerületem tanácstagi beszámolóján. A rokon látogatásra pedig azokat kérem meg, akik ezen a beszámolón nem voltak ott...

*Nagy István,
IX., Hőgyes Endre utca 2.
szám alatti lakos.*